

Originalita a autenticita ve středověkém umění

Matěj Kruntorád

Kristina Ketmanová

**Hans Memling, *Klanění tří králů*,
kol. 1470**

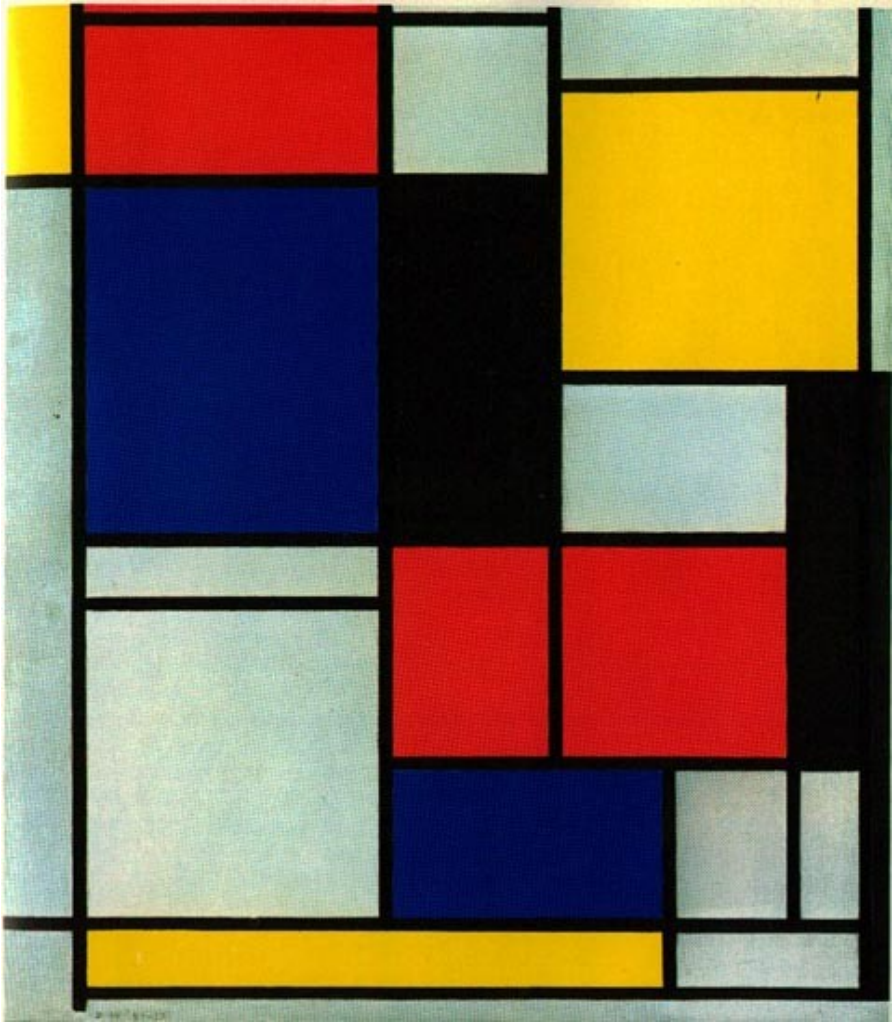
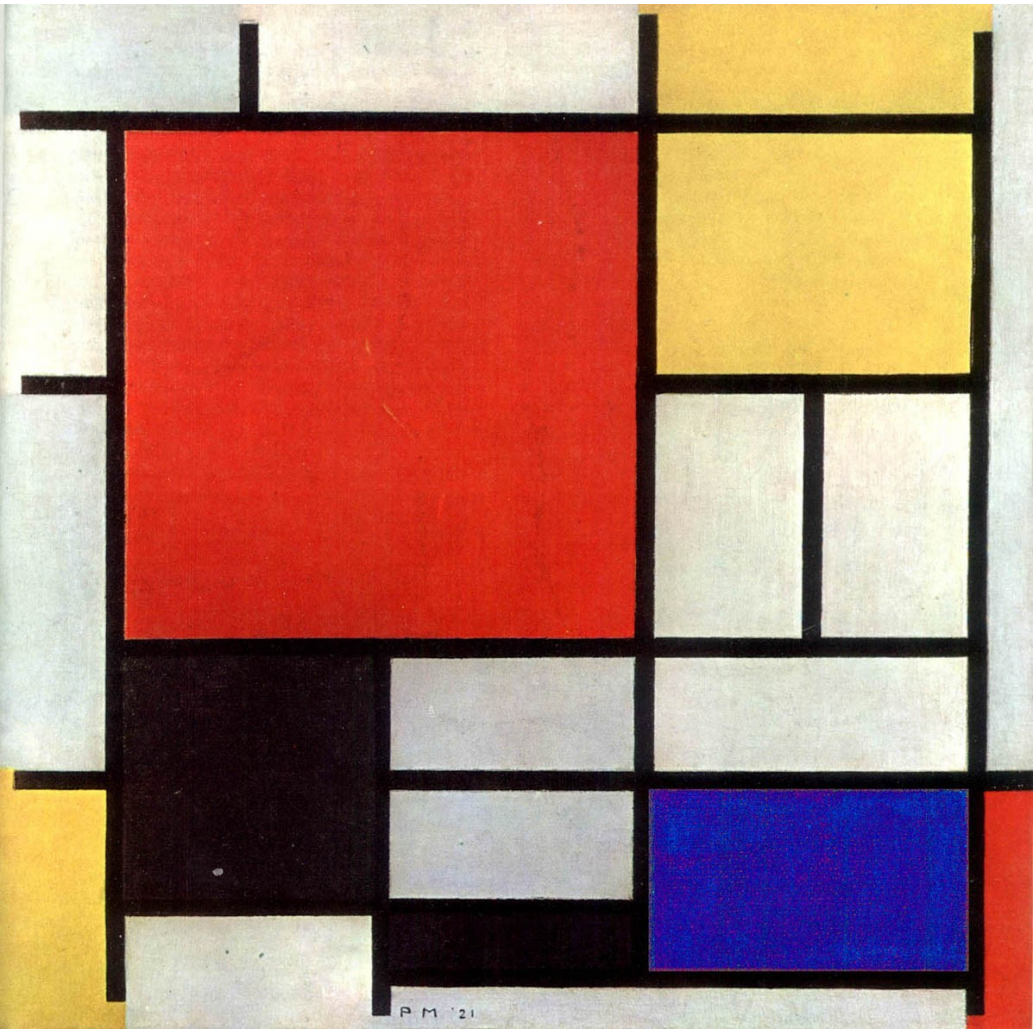

**Rogier van der Weyden, *Columba altar*,
kol. 1455**

Tilman Riemenschneider a jeho dílna, 1505 - 1515

Piet Mondrian

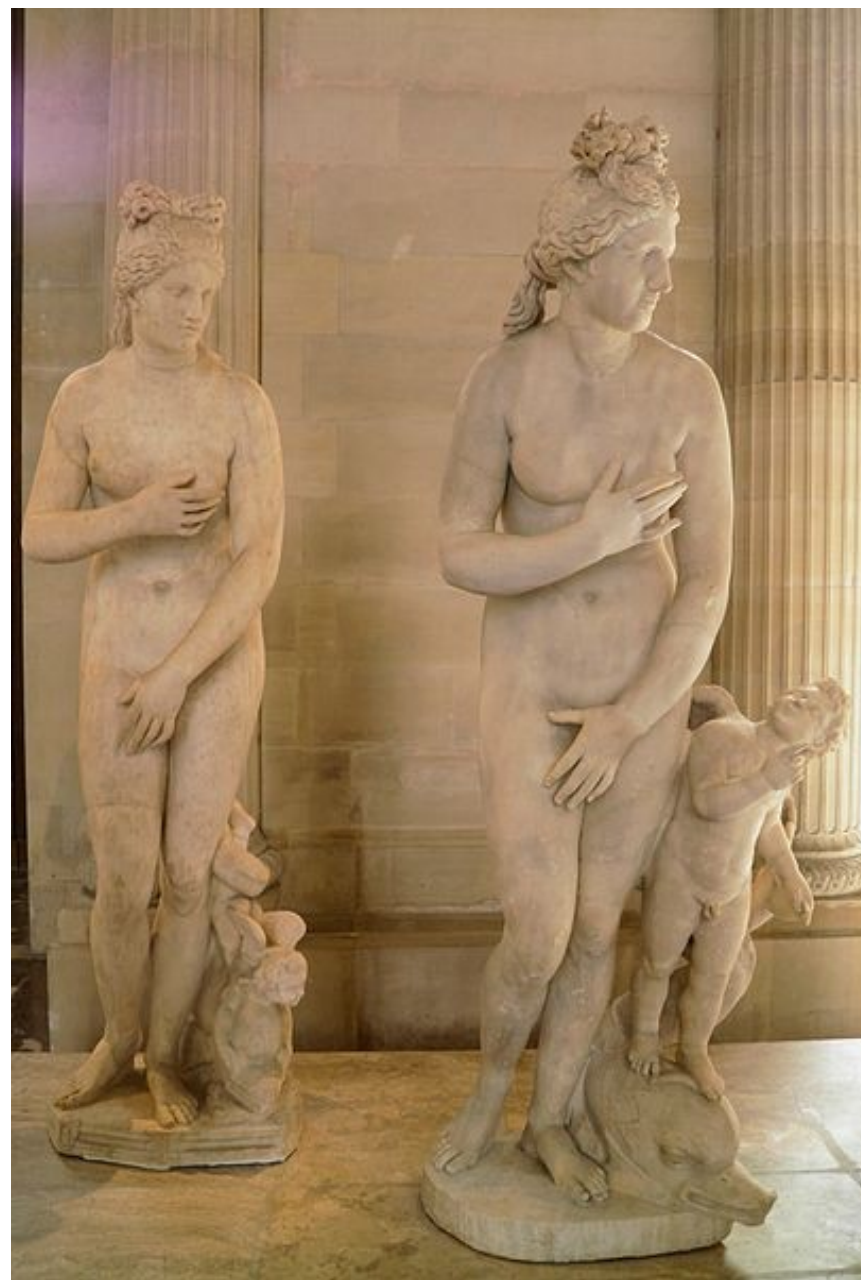

Venuše medicejská, 1 stol.
př. n. l.

Kapitolská Afrodita, 2 stol. n. l.

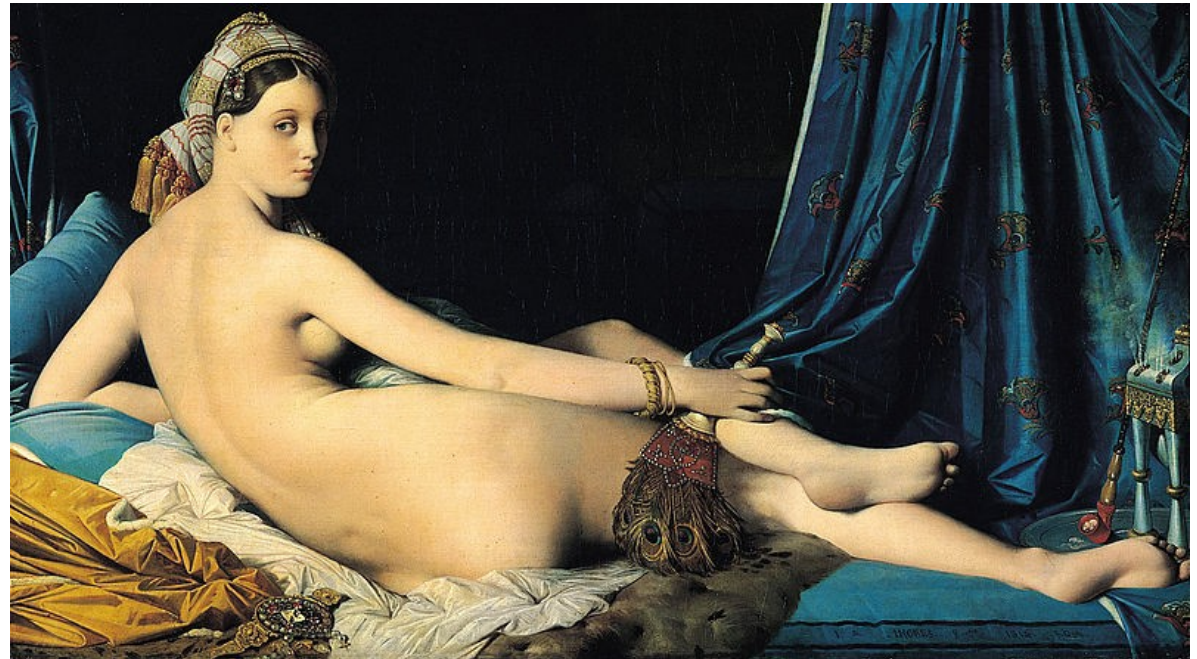
**- jako pojem a jako téma se objevuje
originalita v 18. století**

- 1) klasické pojetí originality
- 2) romantické a modernistické pojetí originality
- 3) postmoderní, poststrukturalistické pojetí
originality

Klasické pojetí:

- originalita je dána podílem uměleckého díla na prapočátku, na nějaké pravdivé hodnotě (tato hodnota může být přenášena tradicí, např řecké umění)
- klasičtí umělci nepracují pro inovaci, ale pro zachování ustanovených priorit

Romantické a modernistické pojetí:

- důležitost individua
- zdrojem originality je skutečný pocit, nezprostředkovaná zkušenost, individualita, vlastní Já jako podstata
- originalita jako nejvýše ceněná umělecká hodnota

Eugene Delacroix, *Dantova bárka*, 1820

Edouard Manet, 1859

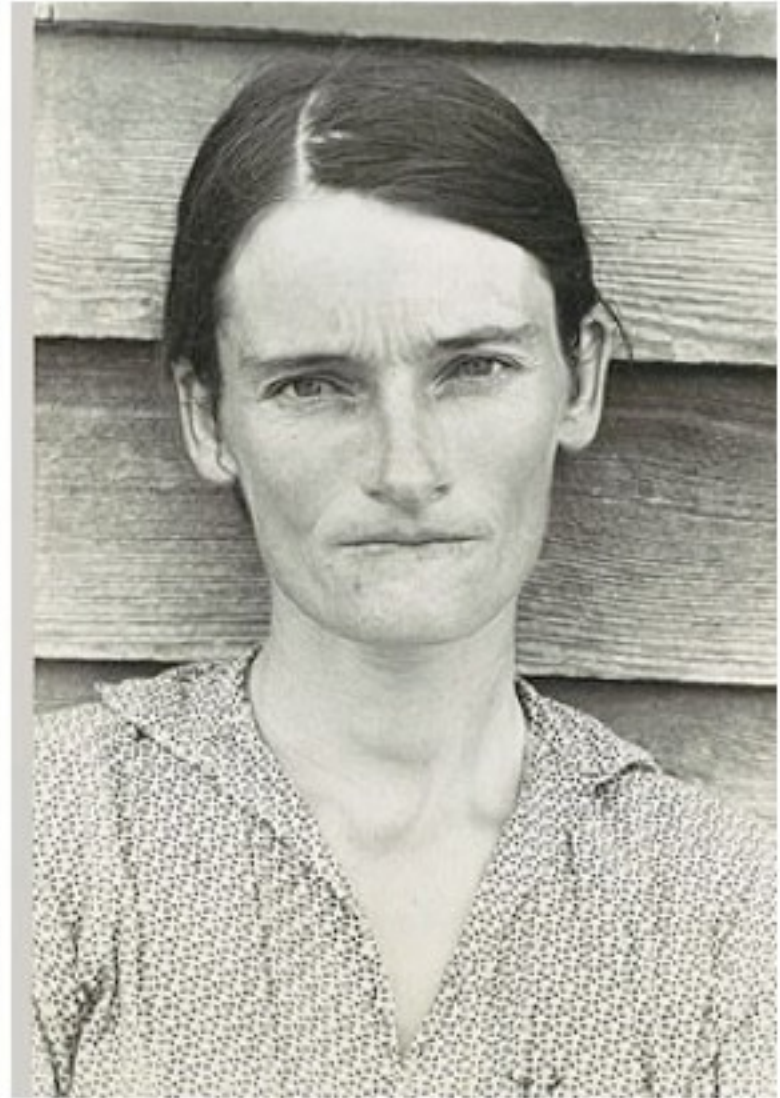

Postmoderní, poststrukturalistické pojetí:

- antiesencialistické, bez pevných středů
- jazyk nebo reprezentace převažují nad nároky na jedinečnost vlastního já
- důležitost procesu

Sherrie Levine, *After Walker Evans*,
1981

Walker Evans, *Farmářova žena*,
1936

Sherrie Levine, Alter ego, 1982

Egon Schiele, Autoportrét, 1914

Vilja Celmins, *To fix the Image in the Memory*, 1977-82

- Souvislost estetiky a originality
- Originalita jako komodita

Jean Metzinger, 1912

